

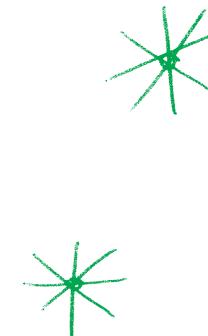

in Francia

Squiapeun è proiettato in aria. Man mano che avanza, la freccia si trasforma in una foresta di barre, travi, bulloni... Ad un tratto, la punta di questa immensa massa s'impenna, ridiscende e si schianta sulla riva di un fiume. La base della freccia si è spezzata.

en France

Squiapeun est projeté dans les airs. À mesure qu'il avance, la flèche se transforme en une forêt de tiges, de poutrelles, de boulons... Tout à coup, la pointe de cette immense masse se cabre, redescend et s'écrase au bord d'une rivière. La base de la flèche s'est fendue.

en Francia

Squiapeun sale disparado por los aires. A medida que avanza, la flecha se transforma en una maraña de barras, vigas, tornillos... De golpe, la punta de esta gran masa se encabrita, baja y se estrella a la orilla de un río. La base de la flecha se ha partido.

in Francia

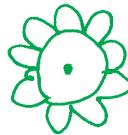
Squiapeun is shot in the air. As he travels, the arrow turns into a mass of rods, girders and bolts... Suddenly, the pointed edge of this huge mass rears up, comes down again and crashes on a river bank. The end of the arrow has broken.

στη Γαλλία

O Squiapeun είναι προστατευμένος. Καθώς προχωράει, το βέλος μεταμορφώνεται σε δάσος από κλαδιά, άχυρα και μέταλλα... Ξαφνικά, όλος αυτός ο τεράστιος όγκος μετακινείται, και καταλήγει στην όχθη του ποταμού. Η βάση του βέλους κόπηκε.

"Aiuto! Aiuto! Sono incastrato! Liberatemi! Sono prigioniero di questo ammasso di ferro!", grida Squiapeun. Si avvicina Isidoro, un omone estremamente forte e gentile, figlio di un orso dei Pirenei. Con il suo bastone, batte sulle travi, fa saltare i bulloni e libera il troll. Squiapeun indietreggia e vede che era stato imprigionato da un'immensa freccia di più di 300 metri di altezza che quattro piedi enormi mantengono al suolo. Dato che fa molto freddo e comincia a nevicare, Isidoro propone a Squiapeun di trascorrere la notte nel suo alloggio. *"Lascio Parigi fra tre giorni: se vuoi puoi venire con me nei Pirenei".*

« Au secours ! Au secours ! Je suis coincé ! Délivrez-moi ! Je suis prisonnier de cet amas de fer ! », crie Squiapeun. Isidore s'approche, c'est un gros bonhomme, extrêmement fort et gentil, il est fils d'un ours des Pyrénées. Sa canne à la main, Isidore tape les poutrelles, fait sauter les boulons et délivre le troll. Squiapeun recule et voit qu'il avait été prisonnier d'une immense flèche de plus de 300 mètres de haut que quatre pieds énormes maintiennent au sol.

Comme il fait très froid et qu'il commence à neiger, Isidore propose à Squiapeun de passer la nuit dans son logis.

« Je quitte Paris dans trois jours : si tu veux tu peux venir avec moi dans les Pyrénées. »

« ¡Socorro! ¡Socorro! ¡Estoy atrapado! ¡Sacadme de aquí! ¡Estoy prisionero de este amasijo de hierros! », grita Squiapeun. Isidoro se acerca a Squiapeun: es un hombre grande y fuerte, muy amable, hijo de un oso de los Pirineos. Con su bastón golpea los hierros, hace saltar los tornillos y libera al trastolillo. Squiapeun retrocede y ve que había quedado atrapado en una gran flecha de más de 300 metros de altura sujetada al suelo por cuatro grandes patas.

Como hace mucho frío y empieza a nevar, Isidoro propone a Squiapeun pasar la noche en su casa.

“Me marcho de París dentro de tres días: siquieres puedes venir conmigo a los Pirineos”.

"Help! Help! I'm stuck! Please, set me free! I'm stuck in this mass of iron!", shouts Squiapeun. Isidore comes up to him; he's the son of a Pyrenean bear, he's very strong and kind. By his walking stick, Isidore hits this mass of iron making the bolts jump and frees the troll. Squiapeun recoils and realizes that he had been trapped into a huge arrow more than 300 metres high, held up by four enormous feet on the ground.

As it is very cold and starts snowing, Isidore suggests to Squiapeun that they should spend the night in his lodging.

"I'm leaving Paris in three days: if you wish you may set off for Pyrenees with me".

« Βοήθεια! Βοήθεια!
Είμαι παγιδευμένος!
Βοηθήστε με! Είμαι φυλακισμένος από αυτή τη μάζα σιδερικών!,
φωνάζει ο Squiapeun.
Πλησιάζει ο Ισίδωρος,
ένας μεγαλόσωμος άνθρωπος,
γεροδεμένος αλλά ευγενικός, γιος αρκούδας των Πυρηναίων.
Ο Ισίδωρος με το μπαστούνι του σηκώνει τα ξυλά, σκορπίζει τα μέταλλα και ελευθερώνει το ξωτικό.
Ο Squiapeun διαπιστώνει ότι είναι εγκλωβισμένος σ'ένα τεράστιο βέλος πάνω από 300 μετρα ύψος και τα τέσσερα τεράστια πόδια του ακουμπούν στο έδαφος.
Καθώς κάνει πολύ κρύο και αρχίζει να χιονίζει, ο Ισίδωρος πρότεινε στον Squiapeun να περάσει την νύχτα στο σπίτι του.
« Θα φύγω από το Παρίσι σε τρεις ημέρες, αν θέλεις μπορείς να έρχεσαι με μένα στα Πυρηναία ».

Tre giorni più tardi, Isidoro piazza Squiapeun sulla sua spalla e prende con lui la strada del sud. Durante il cammino, Squiapeun non può trattenersi dal sussurrargli all'orecchio: "Ma tuo padre, allora, è una grossa palla di pelo! Sa pettinarsi?" E un po' più lontano: "Ma tuo padre ha una coda come un pompon!" Poi, un minuto più tardi: "Tuo padre è uno straccione. Devono puzzargli i piedi! Non ci deve essere un buon profumo in casa tua!" Isidoro tace pazientemente.

Trois jours plus tard, Isidore installe Squiapeun sur son épaule et prend avec lui la route du sud. Pendant le chemin, Squiapeun ne peut pas se passer de lui susurrer à l'oreille : « *Mais ton père, alors, c'est une grosse boule de poils ! Sait-il se coiffer ?* » Et un peu plus loin : « *Mais ton père, il a une queue comme un pompon !* » Puis, une minute plus tard : « *Ton père, c'est un va-nu-pieds. Il doit puer des pieds ! Ça ne doit pas sentir bon chez toi !* » Isidore, patient, ne dit rien.

Tres días más tarde, Isidoro pone a Squiapeun en su espalda y coge la ruta del Sur. Por el camino, Squiapeun no puede aguantarse y le susurra al oído: "Pues, tu padre es una gran bola de pelos. ¿Sabe peinarse?" Y un poco más adelante: "¡Tu padre tiene un rabo como un pompón!" Y un minuto más tarde: "¡Tu padre es un pies descalzos. Debe limpiar sus pies! ¡No puede oler bien en tu casa!" Isidoro no dice nada.

Three days later, Isidore puts Squiapeun on his shoulders and goes south. On the way, Squiapeun cannot refrain from whispering in his ear: "So, your father must be a big ball of fur! Does he know how to do his hair?" And a bit further: "Your father's got a pompom-shaped tail!" Then, a minute later: "Your father is a tramp. His feet must smell! Your house mustn't scent of good!" Isidore keeps quiet.

Τρεις μέρες αργότερα, ο Ισίδωρος παίρνει τον Squiapeun στον ώμο του και ξεκινούν για το Νότο. Στο δρόμο, ο Squiapeun που δεν μπορεί να κρατηθεί, του ψιθυρίζει στο αυτό: « Λοιπόν, ο πατέρας σου είναι μια μεγάλη τριχωτή μπάλα! Ξέρει να χτενίζεται; » Λίγο αργότερα: « Ο πατέρας σου έχει φουντωτή ουρά! » Μετά από ένα λεπτό: « Ο πατέρας σου είναι ένας ξυπόλυτος. Τα πόδια του θα βρωμάνε! Δεν θα μυρίζει ευχάριστα στο σπίτι! » Ο Ισίδωρος σωπαίνει υπομονετικός.

Strada facendo, il 2 febbraio, il giorno della Candelora, Isidoro e Squiapeun fanno tappa a Nassiet. A scuola, c'è una grande festa: si fanno delle crêpe.

Tutti i bambini sono indaffarati: inseguono le galline alla ricerca delle uova, versano la farina nelle terrine, rompono le uova, versano il latte, aggiungono lo zucchero, mescolano...

Isidoro si siede tranquillamente nel refettorio, ma Squiapeun non può evitare di fare degli scherzi ai bambini: spinge quello che porta la terrina, che si rovescia, spacca un uovo sulla testa di un altro, sostituisce la farina con del sale, mette della sabbia al posto dello zucchero.

Chemin faisant, le 2 février, le jour de la Chandeleur, Isidore et Squiapeun font halte à Nassiet. À l'école, il y a une grande fête : on fait des crêpes.

Tous les enfants s'affairent : ils poursuivent les poules à la recherche des œufs, versent la farine dans les terrines, cassent les œufs, versent le lait, ajoutent le sucre, touillent...

Isidore s'assoit tranquillement dans le réfectoire, mais Squiapeun ne peut pas s'empêcher de jouer des mauvais tours aux enfants : il bouscule celui qui porte la terrine, qui se renverse, casse un œuf sur la tête d'un autre, remplace la farine par du sel, met du sable à la place du sucre.

Caminando caminando, el 2 de febrero, el día de la Candelaria, Isidoro y Squiapeun llegan a Nassiet. En la escuela hay una gran fiesta: se hacen crêpes.

Todos los niños trabajan: persiguen a las gallinas buscando huevos, pasan harina a las cazuelitas, cascan huevos, ponen leche, añaden azúcar, remueven...

Isidoro se sienta tranquilamente en el refectorio, pero Squiapeun no puede evitar de hacer travesuras a los niños: empuja al que lleva la cazuela y se le cae, casca un huevo en la cabeza de otro niño, cambia la harina por sal, pone arena en lugar de azúcar.

On the way, on February 2nd, on Candlemas day, Isidore and Squiapeun stop at Nassiet. At the school, there's a big party: they are making crêpes.

All the children are busy: they are chasing hens looking for eggs, decanting the flour into the bowls, breaking the eggs, pouring in the milk, adding the sugar, stirring...

Isidore sits down quietly in the refectory, but Squiapeun can't refrain from playing some pranks on the children: he pushes the child carrying the bowl, which falls over, breaks an egg on another child's head, replaces flour with salt and puts sand instead of sugar.

Έτσι λοιπόν περπατώντας, στις 2 Φεβρουαρίου την ημέρα της Chandeleur ο Ισίδωρος και ο Squiapeun φθάνουν στο Nassiet. Στο σχολείο, έχουν μια μεγάλη γιορτή:

προετοιμάζουν crêpes. Όλα τα παιδιά δουλεύουν: πηγαίνουν στα κοτέτσια για αυγά, ρίχνουν αλεύρι στα μπολ, σπάνε τα αυγά, ρίχνουν το γάλα, προσθέτουν τη ζάχαρη, ανακατεύουν...

Ο Ισίδωρος κάθεται ήσυχα στην τραπέζαρια, αλλά ο Squiapeun δεν σταματά να κάνει πλάκες στα παιδιά: βάζει τρικλοποδιά σ' αυτόν που μεταφέρει το μπολ και τον ρίχνει, σπάει ένα αυγό στο κεφάλι ενός άλλου, μπερδεύει το αλάτι με το αλεύρι, βάζει άμμο αντί για ζάχαρη.

Esasperati, i bambini gli ordinano di smetterla. Squiapeun tiene il broncio un momento e senza dare nell'occhio va a frugare negli armadi. Prende un flacone di peperoncino di Espelette, due litri di miele e 24 dosi di pappa reale.

"Mi lascereste fare una crêpe per il mio amico Isidoro?"

"Certo!"

Squiapeun s'impossessa della più grossa padella, versa la pastella, il peperoncino di Espelette, il miele e la pappa reale. Con una grossa spatola mescola.

Excédés, les enfants lui ordonnent d'arrêter. Squiapeun boude un moment et, discrètement, part fouiller dans les placards. Il prend un flacon de piment d'Espelette, deux litres de miel et 24 doses de gelée royale.

« Me laisseriez-vous faire une crêpe pour mon ami Isidore ? »

« Bien sûr ! »

Squiapeun s'empare de la plus grosse poêle, verse la pâte, le piment d'Espelette, le miel et la gelée royale. Avec une grosse spatule, il touille.

Hartos, los niños le mandan pararse. Squiapeun se aparta un momento y a escondidas va a registrar por los armarios. Coge un frasco de guindillas de Espelette, dos litros de miel y 24 dosis de jalea real.

“¿Me dejarías hacer un panqueque para mi amigo Isidoro?”

“¡Claro que sí!”

Squiapeun se apodera de la sartén más grande, echa la pasta, las guindillas de Espelette, la miel y la jalea real. Con una gran espátula lo mezcla todo.

Exasperated, the children order him to stop. Squiapeun sulks for a minute, then he discretely skulks off to rummage in the cupboards. He takes a jar of Espelette chili, two litres of honey and 24 measures of royal jelly.

“Will you let me make a pancake for my friend Isidore?”

“Of course!”

Squiapeun seizes the biggest pan, puts in the mixture, the Espelette chili, the honey and the royal jelly. He stirs it with a large spatula.

Νευριασμένα, τα παιδιά τον προστάζουν να σταματήσει. Ο Squiapeun κάνει τον θυμωμένο και κρυφά – κρυφά τρυπώνει στο ντουλάπι. Παίρνει ένα σακουλάκι με πιπέρι, δύο λίτρα μέλι και 24 δόσεις βασιλικό ζελέ. « Θα μ' αφήσετε να κάνω μια κρέπα για τον φίλο μου τον Ισίδωρο; » *« Ασφαλώς! »* Ο Squiapeun παίρνει το μεγάλο τηγάνι, ρίχνει το μείγμα, το πιπέρι, το μέλι και το βασιλικό ζελέ. Με μια σπάτουλα ανακατεύει.

Spazio libero per il disegno!

"Ma tu non sai fare le crêpe! - si stupiscono i bambini - È tutta spessa e rossa!"

"Questa è la mia ricetta - risponde Squiapeun - Metto sempre della fragola nella pastella".

La strana crêpe è finita, Squiapeun la dà a Isidoro. Lui, morto di fame, la divora in un sol boccone.

Con un urlo terribile si solleva, la sua testa sfonda il soffitto e rimane intrappolata.

"Aiuto! Aiuto!

Dell'acqua! Dell'acqua! Ho la bocca in fiamme.

Aiuto! Aiuto!

Liberatemi!

Sono bloccato!"

I bambini sospendono immediatamente il loro lavoro per andare a cercare dell'acqua.

« Mais tu ne sais pas faire de crêpes ! - s'étonnent les enfants - Elle est toute épaisse et rouge ! »

« Ça c'est ma recette - répond Squiapeun - Je mets toujours de la fraise dans la pâte. »

La drôle de crêpe terminée, Squiapeun la donne à Isidore. Celui-ci, mort de faim, n'en fait qu'une bouchée.

Avec un hurlement terrible il se lève, sa tête enfonce le plafond et reste coincée.

« Au secours ! Au secours ! De l'eau ! De l'eau ! J'ai la bouche en feu. Au secours ! Au secours ! Délivrez-moi ! Je suis coincé ! »

Les enfants arrêtent immédiatement leur travail et vont chercher de l'eau.

“Pero no sabes hacer panqueques! - se extrañan los niños - ¡Está totalmente espeso y rojo!”

“Es mi receta - responde Squiapeun - Siempre pongo fresa en la masa para rebozar”.

Terminado este panqueque tan raro, Squiapeun se lo ofrece a Isidoro. Este, muerto de hambre, se lo traga entero.

Pegando un gran grito se levanta, su cabeza rompe el techo y se queda clavada.

“¡Socorro! ¡Socorro! ¡Agua! ¡Agua! Tengo la boca ardiendo. ¡Socorro! ¡Socorro! ¡Sacadme de aquí! ¡Estoy atrapado!”

Los niños paran inmediatamente de trabajar para ir a buscar agua.

“But you aren't good at making pancakes! - remark the children, surprised - It's all thick and red!”

“It's my recipe - replies Squiapeun - I always put strawberries in the mixture”.

When the strange pancake is done, Squiapeun gives it to Isidore, who is very hungry and eats it in one mouthful.

With a terrible cry he jumps up, his head hits the ceiling and gets stuck.

“Help! Help! Water! Some water! My mouth is on fire. Help! Help! Rescue me! I'm stuck!”

The children immediately stop their work to go and look for water.

« Δεν ξέρεις να κάνεις κρέπες! - ρωτούν έκπληκτα τα παιδιά - Το μήγαμα είναι σφικτό και κόκκινο! »

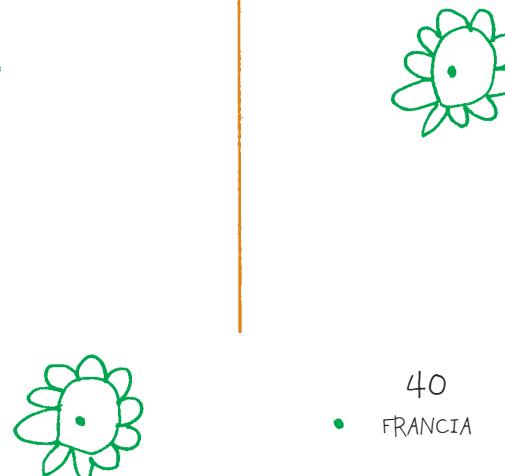
« Έτσι είναι η συνταγή μου - απαντάει ο Squiapeun - Προσθέτω συστηματικά φράουλα στο μήγαμα. »

Μόλις η κρέπτα είναι έτοιμη, ο Squiapeun την δίνει στον Ισίδωρο. Αυτός, πεθαμένος από την πείνα, την κάνει μια μπουκιά.

Πετάγεται με ένα φοβερό ουρλιαχτό, το κεφάλι του σφηνώνεται στο ταβάνι και παραμένει εγκλωβισμένος.

« Βοήθεια! Βοήθεια! Νερό! Νερό! Καίει το στόμα μου. Βοήθεια! Ελευθερώστε με! Είμαι εγκλωβισμένος! »

Τα παιδιά σταματούν αμέσως την δουλεία τους για να του φέρουν νερό.

Squiapeun si ritrova solo con Isidoro. Fiero del suo scherzo, morto dal ridere, prendendo in giro il gigante salta da un tavolo all'altro, cade nella pastella e scompare nella pentola.

Ma Isidoro si mette ad urlare. Con uno sforzo considerevole, si stacca dal soffitto e si libera. Infila la sua immensa mano nella pastella e tira fuori Squiapeun. Quando i bambini ritornano, trovano Isidoro che sta tenendo con la punta delle dita una specie di chewing-gum sgocciolante.

“Una bella lezione per un essere insopportabile!”, pensano i bambini.

Squiapeun se retrouve seul avec Isidore. Fier de sa farce, mort de rire, en se moquant du géant il saute de table en table, tombe dans la pâte et disparaît dans la marmite.

Mais Isidore se met à hurler. Dans un effort considérable, il s'arrache du plafond et se délivre. Il plonge son immense main dans la pâte et en tire Squiapeun.

Lorsque les enfants reviennent, ils trouvent Isidore qui tient du bout des doigts une espèce de chewing-gum dégoulinant.

« *Une bonne leçon pour un être insupportable !* », pensent les enfants.

Squiapeun se encuentra solo con Isidoro. Orgulloso por su broma, muerto de risa, burlándose del gigante salta de mesa en mesa, cae en la masa para rebozar y desaparece en la olla.

Isidoro se pone pues a gritar. Con un esfuerzo considerable, se arranca del techo y se suelta. Sumerge su manaza en la masa para rebozar y agarra a Squiapeun.

Cuando los niños vuelven, ven a Isidoro sujetando con la punta de los dedos una especie de chicle pegajoso.

“*¡Así aprenderá este ser insoportable!*”, piensan los niños.

Squiapeun remains alone with Isidore. Proud of his prank, died with laughter, ridiculing the giant, he jumps from table to table, falls in the mixture and disappears in the cooking pot.

But Isidore starts shouting. With a considerable effort, he comes off the ceiling and sets himself free. So he plunges his huge hand into the mixture and pulls Squiapeun out.

When the children come back, they see Isidore holding a sort of dripping piece of chewing-gum at his fingertips.

“*It will be a lesson to such an unbearable creature!*”, think the children.

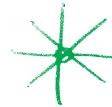
O Squiapeun μένει μόνος με τον Ισίδωρο. Περήφανος για την φάρσα του, σκασμένος στα γέλια, κοροϊδεύει τον γίγαντα πηδώντας από τραπέζι σε τραπέζι, πέφτει στην ζύμη και εξαφανίζεται στην μαρμίτα.

Αλλά ο Ισίδωρος ουρλιάζει. Κάνοντας μια αξιοθαύμαστη προσπάθεια πιάνεται από την οροφή και ελευθερώνεται. Βουτάει το τεράστιο χέρι του μέσα στην ζύμη και τραβάει τον Squiapeun από την πλάτη. Όταν τα παιδιά επιστρέφουν, βρίσκουν τον Ισίδωρο να έχει στα δάκτυλά του κάτι σαν ζύμη μαστίχα αλλά γλοιώδες.

« *Αυτό του μαθαίνει: πώς καταλήγει ένας ανυπόφορος!* », σκέπτονται τα παιδιά.

Isidoro immmerge Squiapeun nell'acqua per pulirlo.
Il troll è in lacrime. Ha finalmente capito che non deve più fare scherzi. E così Squiapeun e Isidoro decidono di partire insieme per fare il giro dell'Europa per dimostrare che tutti sono in grado di diventare buoni!

Isidore trempe Squiapeun dans l'eau pour le nettoyer.
Le troll est en larmes.
Il a enfin compris qu'il ne doit plus jamais faire de bêtises.
Ainsi, Squiapeun et Isidore décident de partir ensemble faire le tour de l'Europe pour montrer que tout le monde est capable de devenir gentil !

Isidoro baña a Squiapeun en el agua para limpiarlo.
El trastolillo es un mar de lágrimas.
Por fin comprende que ya no debe hacer trastadas.
¡Pues Squiapeun e Isidoro deciden dar la vuelta a Europa para demostrar que todo el mundo es capaz de llegar a ser amable!

Isidore dips Squiapeun in the water to wash him.
The troll is in tears. He has learned the lesson at last: he mustn't play tricks any more.
Soon after, Squiapeun and Isidore decide to leave and travel together all around Europe with the purpose to show that everybody can become as good as gold!

Ο Ισίδωρος βουτάει τον Squiapeun στο νερό για να τον καθαρίσει.
Το ξωτικό κλαίει.
Επιτέλους κατάλαβε ότι δεν πρέπει να κάνει βλακείες.
Ετσι ο Squiapeun και ο Ισίδωρος αποφασίζουν να φεύγουν για ένα ταξίδι στην Ευρώπη, για να δείξουν ότι όλοι μπορούν να γίνουν καλοί!

